

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně I. H., bytem S., proti žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí*, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen *žalovaný* či *MPSV*), v řízení o žalobě ze dne 27.12.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.12.2013 č.j.: X o *příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 30.12.2013 i s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá přezkoumání *rozhodnutí MPSV ze dne 9.12.2013 č.j. X*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád*), *zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky-krajské pobočky v Plzni* (dále jen *ÚP*) č.j. *X ze dne 1.10.2013*, jímž žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo (dále jen *příspěvek*) dle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen *zákon*).

V žalobě vyjádřila žalobkyně nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť jej považuje za nesprávné, jelikož dle posudku příslušného posudkového lékaře nesplňuje kritéria daná zákonem pro poskytnutí příspěvku, který učinil tento závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav, když na jednání nebyla přizvána, takže si nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení. Posudkový lékař ve své zprávě uvádí určité rozpory mezi nálezem ze dne 29.5.2013 z Neurochirurgické kliniky FN Plzeň a nálezem z neurologie ze dne 11.11.2013 MUDr. N. P., proto ji měl na jednání přizvat a posoudit její neurologický stav nebo případně před svým rozhodnutím měl požádat o druhé neurologické vyšetření jiným lékařem. Ve zprávě z 13.11.2013 z FN Plzeň se uvádí zlepšení pohyblivosti DK, ale také je

napsáno, že pro nejistotu při chůzi již několikrát upadla, výrazným způsobem omezená mobilita nemocné vyžadující zvláštní opatření a prostředky. Jako pacientka ví, že na neurochirurgické ambulanci FN neprovádí nikdy lékař neurologické vyšetření. Domnívá se proto, že nelze zpochybňovat vyšetření MUDr. P. ze dne 11.11.2013 a splňuje tím vyhlášku č. 329/2011 Sb. bod 1 b) funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí. Závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí a věc vrátit žalovanému, aby o věci znovu rozhodl a požadovala náklady řízení bez specifikace.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 9.12.2013* žalovaný popsal průběh řízení zahájený podáním žádosti žalobkyně dne 26.6.2013 u ÚP (*kontaktní pracoviště Sušice*) o příspěvek, kdy po doručení vyžádaného posudku od Okresní správy sociálního zabezpečení Klatovy (dále jen **OSSZ**) ze dne 23.8.2013 rozhodl ÚP dne 1.10.2013 nepřiznat požadovaný příspěvek dle posudkového závěru OSSZ, neboť nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného na pořízení motorového vozidla; nejedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 9 odst. 3 zákona. K odvolání žalobkyně žalovaný jako odvolací orgán vyžádal posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či *komise*), který byl vypracován po jednání dne 20.11.2013 (*žalobkyně nebyla jednání komise přítomna*), dle něhož nejde o osobu, která ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1 části I. přílohy k zákonu (č. 329/2011 Sb.), nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I. přílohy a tento stav existoval i k datu 26.6.2013, tj. k datu podání žádosti. Dále bylo uvedeno, že dle doložené dokumentace byl u žalobkyně zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, když v posudku PK MPSV je uveden diagnostický souhrn a byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s postižením dolních končetin paraparesou, je schopna chůze v chodítku, ale léčebný proces není ukončen ani ze strany rehabilitace ani ze strany možnosti dalšího operačního zákroku; stav se pohybově zlepšuje, nejedná se o plegii obou dolních končetin, není jednoznačně prokázána ani těžká paraparesa obou dolních končetin; rovněž bylo uvedeno, že z propouštěcí zprávy ze dne 17.12.2012 nelze hodnotit plegii končetin, neboť v té době v souladu s posouzením OSSZ ještě nebylo možno konstatovat dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalovaný také uvedl, že shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů, které vycházely ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření, lze mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr, když vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, tedy posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 20.11.2013 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Lékařská zpráva doložená k odvolání byla podkladem při vypracování posudku, přesto nemá žalobkyně nárok na uvedený příspěvek. Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jeho správnost přezkoumal i v rozsahu námitek uvedených v odvolání a došel k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 14.2.2014 závěrem navrhl zamítnutí žaloby jako zcela nedůvodné dle § 78 odst. 7 s.r.s.; popsal průběh řízení a zdůraznil, že při posuzování zdravotního stavu platí obecné principy posudkové činnosti vycházející z přesně a úplně zjištěného skutečného stavu věci a mezi posudkovými kritérii hrají proto rozhodující roli

právně vyjádřená posudkově medicínská hlediska. Za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se pro účely zvláštní pomůcky podle přílohy zákona považuje též *funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí.* Podle výkladu pro posudkovou službu sociálního zabezpečení pod č. j. 2013/77253-721, jde o paraplegii nebo těžkou paraparézu dolních končetin, když plegie znamená, že není motorická ani senzorická funkce v celém rozsahu končetiny, svalová síla je 0, tento funkční nálezu musí být prokázán na obou dolních končetinách; při těžké paréze není možný pohyb proti gravitaci, svalová síla dosahuje stupně 1-2 v celém rozsahu obou končetin, opěrná funkce obou dolních končetin je těžce narušena u spastické formy, u chabé chybí, chůze i s vydatnou oporou prakticky nemožná. Poukázáno bylo též na posudek PK MPSV ze dne 20.11.2013 obsahující i vyjádření k námitce žalobkyně, jež nebyla uznána důvodnou, ale byl již konstatován její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s postižením dolních končetin paraparézou, je schopna chůze v chodítku, ale léčebný proces není ukončen ani ze strany rehabilitace ani ze strany možnosti dalšího operačního zákroku; stav se pohybově zlepšuje, nejedná se o plegii obou dolních končetin, není jednoznačně prokázána ani těžká paraparéza obou dolních končetin. Rovněž žalovaný uvedl, že shromáždil dostatečné podklady pro zjištění skutkového stavu věci, když posudkový závěr PK MPSV pro účely odvolacího řízení ze dne 20.11.2013 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý, proto má za to, že žalované rozhodnutí bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem a bylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy.

Ze zaslaného správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedené v napadeném i jemu předcházejícím rozhodnutí, jakož i ve vyjádření žalovaného, plně odpovídají obsahu spisu, tedy rovněž i obsahu založeného posudku PK MPSV vypracovaného za účasti odborného neurologa dne 20.11.2013, kdy aktuálně již byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně a to po operaci tumoru míchy s následným postižením dolních končetin, stav se postupně zlepšuje, nejedná se o plegii obou DK, ani není jednoznačně prokázána těžká paraparesa obou DK, a k její námitce bylo uvedeno, že z lékařské propouštěcí zprávy FN Plzeň-neurochirurgické oddělení ze dne 17.12.2012 (*hospitalizace od 20.11.2012*) nelze hodnotit plegii končetin, neboť v té době v souladu s posouzením OSSZ ještě nebylo možno konstatovat dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Z posudku OSSZ ze dne 23.8.2013 vyplývá, že se nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, neboť operace míchy byla provedena 23.11.2012, trvá rehabilitace a lázeňská léčba, tedy není splněna podmínka trvání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu po dobu 1 roku, proto bylo doporučeno stejně jako u stupně závislosti podat novou žádost počátkem roku 2014 s doložením čerstvého neurologického nálezu maximálně z prosince 2013. Rozhodnutí ze dne 9.12.2013 bylo zmocněnci žalobkyně doručeno dne 10.12.2013.

Na zaslané vyjádření žalovaného žalobkyně reagovala dne 6.3.2014 sdělením, že trvá na žalobě, jelikož se i nadále domnívá, že splňuje podmínky pro přiznání příspěvku, když splňuje podmínky zdravotního postižení v bodě 1 písm. b) funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí a také sdělila, že se vzdává náhrady nákladů řízení.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a

právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 9.12.2013*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci neprojeвили s takovým postupem nesouhlas.

V § 9 odst. 2 až 4 zákona je stanoveno, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok. Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

V příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. v části I. bod 1. písmeno a) až k) je taxativně uvedeno, co se považuje za těžkou vadu nosného nebo pohybového aparátu a v bodě 4. písm. a) je stanoveno: za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b) */funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí/*, d) až i).

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí MPSV. Zdejší soud však shledal, že posudek PK MPSV ze dne 20.11.2013, tj. podklad pro vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, je dostatečně srozumitelným a bez vnitřních rozporů, jehož závěry nebyly zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy, tudíž nebyl důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 9.12.2013, protože *u žalobkyně nebylo zjištěno zdravotní postižení taxativně uvedené v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. v platném znění zejména v písm. b), i když je žalobkyně přesvědčena o opaku*. U žalobkyně se sice již jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, což vyplývá z posudku o jejím zdravotním stavu vypracovaným PK MPSV v této věci, když se jedná o stav po operaci tumoru míchy s následným postižením dolních končetin, který se postupně zlepšuje, nejedná se ale o plegii obou DK, ani není jednoznačně prokázána těžká paraparesa obou DK a žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, opak k datu 9.12.2013 neprokázala. Žalobkyně sice k žalobě připojila kromě jiných lékařských zpráv uvedených a posudkově zhodnocených PK MPSV, i zprávu od MUDr. K. ze dne 14.11.2013 obsahující i sdělení: pooperační krvácení, edém op. oblasti–paraplegie na podkladě ischemie, rehabilituje, spastická paraparéza trvá, chůze s chodítkem, a propouštěcí zprávu z Vojen. rehabilitačního ústavu Slapy ze dne 7.11.2013 (*hospitalizace od 12.9.2013*), která je zmíněna i ve zprávě MUDr. P. ze dne 11.11.2013, ale jejich obsah o zdravotních postiženích žalobkyně odpovídá zprávám zhodnoceným PK MPSV, když se jedná pouze o jednostranné těžké postižení, nikoli oboustranné, když vpravo je postižení těžší, vlevo lehčí, což bylo dostatečně objektivizováno i výsledkem provedených edukovaných potenciálů. Žalobkyně nevyužila možnosti před vydáním rozhodnutí ÚP a MPSV seznámit se s podklady k rozhodnutím, případně navrhnout jejich doplnění např. dalšími lékařskými zprávami, tudíž těžko může argumentovat neúplností posouzení. Nelze ani přehlédnout, že je plně v pravomoci komise rozhodnout, zda předložená

a vyžádaná zdravotní dokumentace posuzované osoby je dostatečná či je třeba např. vyžádat ještě další vyšetření, předvolat ji k jednání či ji navštívit v bydlišti. Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 27.12.2013 není důvodná, když se žalovaný vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku komise s její námitkou proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP ze dne 1.10.2013; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neb rozhodnutí je přezkoumatelné a žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobkyně zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobkyně možnost podat opakovaně žádost o předmětný příspěvek, nebude-li vyhověno žádosti či případnému odvolání proti rozhodnutí o nepřiznání požadovaného příspěvku.*

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. ledna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně